

Dames en heren, goede middag en van harte welkom op dit Symposium over Church mediation.

Fijn dat u er bent, want dat betekent voor mij dat u op de een of andere manier zich betrokken voelt bij het bijzondere verschijnsel Church mediation en dat doet het Platform Christen Mediators en de Christelijke Hogeschool Ede goed.

Welkom als introducee, als gast, als lid als belangstellende.

Als opening vanmiddag een korte persoonlijke getuigenis.

Voor mij is Church mediation een bijzonder verschijnsel waar ik nu zo'n tien jaar aan de vragen en vreugdes verslingerd ben. In die zin vind ik het ook opwindend wat vanmiddag weer zal brengen op die zoektocht van ontwikkelen en bezinnen, vreugden en vragen.

Inderdaad, er zijn heel wat vragen over Church mediation te stellen. Ik noem er twee onder verwijzing naar vandaag.

1. Wat mij al heel lang triggert: hoe past het **mensbeeld** van de basis-mediation van de mens als 'geëmancipeerd mens die zelf over zijn belangen mag beslissen' binnen kerkelijke structuren. Past de autonome mens van de mediation-theorie binnen hiërarchische structuren van de kerk. En passen die hiërarchische en ambtelijke structuren bij dat mensbeeld, of is het tijd om met onze katholieke broeders en zusters te spreken voor meer **synodaliteit**. Maar als je dan protestants bekijkt: is het hebben van een synode dan een goede **garantie** voor mediation? Boeiend vragen en wellicht horen we daar vanmiddag meer over. **We hebben immers een synode voorzitter en een fundamenteel theoloog in ons midden.**
2. Een andere kwestie is hoe je church mediation binnen zo'n bijzondere rechtspersoon als de kerk moet toepassen. Ik denk aan BW 2:2 **'Kerkgenootschappen alsmede hun zelfstandige onderdelen en lichamen waarin zij zijn verenigd, bezitten rechtspersoonlijkheid. Zij worden geregeerd door hun eigen statuut, voor zover dit niet in strijd is met de wet.'** Je kunt de vraag naar mediation in de kerk formeel stellen. Maar ook praktisch hoe kun je dat het beste doen. Moet en kan een church mediator zich aan de MfN regelingen houden? Dat is politiek en juridisch en dat zal ook vanmiddag aan bod komen, **We hebben immers vanmiddag een kerkjurist en politicus in ons midden.**

Maar naast dit soort vragen, is het m.n. de vreugde van de mediation waar ik aan verslingerd ben geraakt. Het is voor mij persoonlijk de vreugde van de vrede die dieper reikt dan de waarheid van de rede. Een indrukwekkend kantelmoment in een mediation als twee kemphanen elkaar de hand reiken.

Inderdaad Mediation wil reiken naar vrede, en dat is gaandeweg voor mij een dieper verlangen geworden dan mijn eigen mening of waarheid. Binnen de kerken moet je soms constateren dat mensen met de waarheid in de hand elkaar de hersenen in willen slaan. (Binnen kerken en tussen kerken. Helaas ook buiten de kerk overigens.)

Mediation is te diepste geworden voor mij: ieders aparte mening en waarheid voorbij in het zoeken en vinden van vrede met elkaar. Mediation als een reiken naar vrede... Onze vrede belangrijker dan mijn waarheid.

Daarmee staat Church mediation voor mij ook in de context van spiritualiteit om met Ps. 85 te spreken:

Goedertierenheid en trouw ontmoeten elkaar
Gerechtigheid en vrede kussen elkaar.

Zo hoop dat we vanmiddag ook iets van die vreugde beleven en met elkaar delen. We hoeven elkaar niet te kussen, maar kunnen elkaar hopelijk wel inspireren.!

